

# Papa Francesc: "Encal un cor nou"

El Papa Francesc, el passat dimecres va concloure el cicle d'audiències dedicades als deu manaments. "Heus aquí el que és el Decàleg per a nosaltres els cristians: contemplar Crist" van ser les seves paraules. Oferim el text en català.

29/11/2018

Estimats germans i germanes, bon dia!

En la catequesi d'avui, que conclou el recorregut sobre els Deu Manaments, podem utilitzar com a tema clau el dels desitjos, que ens permet recórrer el camí fet i resumir les etapes dutes a terme llegint el text del Decàleg, sempre a la llum de la plena revelació en Crist.

Partim de la gratitud com a base d'una relació de confiança i d'obediència: Déu, hem vist, no demana res abans d'haver donat molt més. Ell ens convida a l'obediència per rescatar-nos de l'engany de les idolatries que tant poder tenen en nosaltres. De fet, cercar la realització pròpia en els ídols d'aquest món ens buida i ens esclavitzava, mentre que el que ens dóna cos i consistència és la relació amb Ell, que, en Crist, ens fa fills a partir de la seva paternitat. (Cf. *Efesis* 3, 14-16).

Això implica un procés de benedicció i d'alliberament, que són el repòs veritable, autèntic. Com diu el Salm: «Només en Déu reposa la meua ànima, d'ell em ve la salvació» (*Salm* 62, 2).

Aquesta via alliberada es converteix en acollida de la nostra història personal i ens reconcilia amb allò que, des de la infantesa fins al present, hem viscut, fent-nos adults i capaços de donar el pes just a les realitats i a les persones de la nostra vida. Per aquest camí vam entrar en la relació amb el proïsme que, a partir de l'amor que Déu mostra en Jesucrist, és una crida a la bellesa de la fidelitat, de la generositat i de l'autenticitat.

Però per viure així —és a dir, en la bellesa de la fidelitat, de la generositat i de l'autenticitat— ens cal un cor nou, inhabitat per l'Esperit Sant (cf. *Ezequiel* 11, 19; 36, 26). Jo em

demano: Com es fa aquest «trasplantament» de cor, del cor vell al cor nou? Mitjançant el do dels desitjos nous (cf. *Romans* 8, 6); que són sembrats en nosaltres per la gràcia de Déu, de manera particular a través dels Deu Manaments complerts per Jesús, com Ell ensenya al «discurs de la muntanya» (cf. *Mateu* 5, 17-48). De fet, en la contemplació de la vida descrita pel Decàleg, és a dir, una existència grata, lliure, autèntica, beneficiant, adulta, custòdia i amant de la vida, fidel, generosa i sincera, nosaltres, gairebé sense adonar-nos, ens trobem davant de Crist. El Decàleg és la seva «radiografia», el descriu com un negatiu fotogràfic que deixa aparèixer el seu rostre —com en el Sant sudari—. I així l'Esperit Sant fecunda el nostre cor posant-hi els desitjos que són un do seu, els desitjos de l'Esperit. Desitjar segons l'Esperit, desitjar al ritme de l'Esperit, desitjar amb la música de l'Esperit.

Mirant a Crist veiem la bellesa, el bé, la veritat. I l'Esperit genera una vida que, seguint aquests desitjos seus, provoca en nosaltres l'esperança, la fe i l'amor.

Així vam descobrir millor el que significa que el Senyor Jesús no ha vingut per abolir la llei sinó per donar-li compliment, per fer-la créixer i mentre la llei segons la carn era una sèrie de prescripcions i de prohibicions, segons l'Esperit aquesta mateixa llei esdevé vida. (Cf. *Joan* 6, 63; *Efesis* 2, 15), perquè ja no és una norma, sinó la carn mateixa de Crist, que ens estima, ens busca, ens perdona, ens consola i en el seu Cos recompon la comunió amb el Pare, perduda per la desobediència del pecat. I així, la negativitat literària, la negativitat en l'expressió dels manaments —«no robaràs», «no insultaràs», «no mataràs» aquest «no» es transforma en un comportament positiu: estimar,

deixar un lloc als altres en el meu cor, tots els desitjos que semblen positivitat. I aquesta és la plenitud de la llei que Jesús ha vingut a portar-nos.

En Crist, i només en Ell, el Decàleg deixa de ser una condemnaió (cf. Romans 8, 1) i es converteix en l'autèntica veritat de la vida humana, és a dir, desig d'amor —aquí neix un desig del bé, de fer el bé— desig d'alegria, desig de pau, de magnanimitat, de benevolència, de bondat, de fidelitat, de mansuetud, domini de si. Des d'aquests «no» es passa a aquest «sí»: l'actitud positiva d'un cor que s'obre amb la força de l'Esperit Sant.

Heus aquí per al que serveix buscar el Crist en el Decàleg: per fecundar el nostre cor perquè estigui carregat d'amor i s'obri a l'obra de Déu. Quan l'home segueix el desig de viure segons Crist, llavors està obrint la

porta a la salvació, la qual no pot fer altra cosa que arribar, perquè Déu Pare és generós i com diu el Catecisme «té set que l'home tingui set d'Ell» (n. 2560).

Si hi ha desitjos dolents que contaminen l'home (cf. Mateu 15, 18-20), l'Esperit deposa en el nostre cor els seus sants desitjos, que són el germen de la vida nova (cf. 1 Joan 3, 9). La vida nova, de fet, no és l'esforç titànic per ser coherents amb una norma sinó que la vida nova és l'Esperit mateix de Déu que comença a guiar-nos fins als seus fruits, en una sinergia feliç entre la nostra alegria de ser estimats i la seva alegria d'estimar-nos. Es troben dues alegries: l'alegria de Déu d'estimar-nos i la nostra alegria de ser estimats.

Heus aquí el que és el Decàleg per a nosaltres cristians: contemplar Crist per obrir-nos a rebre el seu cor, per

rebre els seus desitjos, per rebre el seu Sant Esperit.

*Roma, Aula Pau VI*

*Dimecres, 28 de novembre de 2018*

---

**Totes les audiències del Papa Francesc: Web oficial del Vaticà**

---

pdf | document generat  
automàticament des de [https://  
dev.opusdei.org/ca-ad/article/papa-  
francesc-ens-cal-un-cor-nou/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/papa-francesc-ens-cal-un-cor-nou/)  
(21/08/2025)